Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest

2–3

CALITATEA MUNCII – PROBLEMĂ DE CONŞTIINŢĂ

VIAŢA DE ORGANIZAŢIE

ÎNAINTAŞII NOŞTRI

ACTUALITATEA

Proletari din toate ţările, uniţi-vă

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXII, SERIA II, NR. 5366

4 PAGINI – 25 BANI

VINERI 19 AUGUST 1966

ÎN CUPRINSUL NUMĂRULUI

- 75 de ani de la moartea lui Theodor Aman.
- Promoţia 1966 este aşteptată la locul de muncă.
- Turismul şi accesoriile sale.
- Campionatele mondiale de caiac-canoe (corespondenţă specială telefonică din Grünau).
- Poziţia „celor 5". (Comentariu extern).
- Nelinişte în „paradisul turistic".

ÎN ÎNTÎMPINAREA ZILEI DE 23 AUGUST

23 AUGUST 1944 1966

Raport de întrecere

OAMENI ÎN AUGUST

de Ilie Purcaru

Ne deprindem, în fiecare an constructiv, cu o nouă valoare a timpului, măsurat nu în durată, ci în intensităţi. Ne deprindem, în fiecare august — cumpănă de aur a anului şi moment decisiv de bilanţ — să luminăm sensuri noi, tulburătoare prin forţă şi inedit, ale înaintării noastre spre viitor.

Fiecare august aniversar este, în primul rînd, o nouă definiţie a ritmului, a capacităţii şi resurselor româneşti de creaţie, unind meridianele de hărnicie ale ţării într-o expresie impunătoare şi sintetică, concentrîndu-le într-o vastă oglindă care răsfrînge noua noastră geografie, noua noastră înfăţişare. August este o uriaşă expoziţie, pe rafturile căreia — amfiteatre de dealuri şi munţi, stingîndu-se-n Dunăre — se află obeliscuri de sonde şi fabrici, clădiri-monumente, largi brocarte de vegetale, turnuri de cărţi. Privit de sus, din balconul macaralelor-turn, sau de pe estradele electrificării, ridicate pe stîlpii înaltelor tensiuni, panoramicul acestei expoziţii se desfăşoară pe multiple planuri de mişcare, în evantalii de culori şi lumini, aducînd privelişti din toate zările ţării, ca la o mare proiecţie de spectacol sărbătoresc. Scenele se succed cu repeziciune, concentrînd decenii de efort într-o imagine, sintetizînd într-un obiect munca a mii sau milioane de oameni, iar dinamica acestei expoziţii-spectacol, vastă cît ţara, te face şi spectator, şi participant la acest palpitant şi fantastic moment istoric de viaţă. Fiindcă august este un moment istoric, popas solemn pe o nouă culme a înaintării noastre spre viitor, corolar material al marii demonstraţii din dimineaţa de 23, la care scandăm cu fierbinte recunoştinţă numele patriei şi al partidului.

În august, poporul îşi priveşte — de pe o nouă culme istorică — ţara, luînd măsura înfăptuirilor, confruntînd-o cu orizonturile spre care tindem.

În august, în dimineaţa de 23, autorii defilează prin faţa operei, care le pune înainte o inedită măsură a lor şi a timpului lor.

Care sînt măsurile acestui august? Pentru aceasta ar trebui, poate, să pornim de la timpul-om. Timpul-om, confundat cu timpul ţării, cu timpul special al acestui august — fiindcă fiecare august al roadelor are ritmul lui dinamic — socotindu-l în raport cu vechile măsuri, nu pentru didacticismul comparaţiei, ci pentru însuşi înţelesul acestei epoci România veche ne pusese la îndemînă, ca să ne măsurăm faptele, stînjenul, ocaua şi vadra; kilowatul,

(Continuare în pag. a III-a)

Însuşindu-şi cu seriozitate în timpul şcolii profesionale meseria de bobinator, Alexe Florin a devenit unul din tinerii foarte apreciaţi ai Uzinei de maşini electrice-Bucureşti

În hala de turnare a Uzinei „Oţelul roşu" se simte pretutindeni vecinătatea celor 1500 de grade Celsius din interiorul cuptoarelor. Se simte, de asemenea, „pulsul" întrecerii din ajunul marii sărbători — 23 August. Sus, pe platformă, în faţa cuptoarelor, oţelarii — o parte din ei de o vîrstă cu ziua eliberării — sînt preocupaţi să stăpînească cît mai bine timpul şi focul. Încercăm, între două şarje, un interviu cu autorii luptei cu... timpul şi focul.

— Cîte tone de oţel trebuia să dea cuptorul nr. 2 pe luna iulie?

— 5 400 de tone. Am dat peste plan 2 400. Cred că pînă la 23 August mai adăugăm încă atîtea. Acesta este ritmul pe care ni l-am impus pentru a ne încadra în prevederile cincinalului. Altfel spus — şi asta e deviza noastră acum — ne adaptăm din „mers" la noua planificare.

Răspunsul acesta optimist, dar bine cîntărit, acoperit de fapte în orice moment, aparţine lui Constantin Vlad. În ciuda vîrstei — să tot aibă vreo 24 de ani — Vlad e unul dintre cei mai harnici şi pricepuţi oţelari din echipa de încărcare a cuptorului nr. 2.

Echipa de la cuptorul nr. 3 „refuza" să dea interviu. De ce?

— N-am fost niciodată mai prejos decît alţii şi tocmai acum — cînd abia am ieşit din reparaţii — vreţi să ne comparaţi cu celelalte echipe? Fie! Scrieţi — şi utecistul Dumitru Cristescu apasă fiecare cuvînt ca şi cum ar vrea să-i dea o mai mare greutate. Plan pe iulie — 4 500 de tone. Realizat — 4 510. Angajament pe august — 2 500 tone peste plan. Cuptorul nostru se va alinia cît de curînd la nivelul celor fruntaşe...

ION CANĂVOIU

(Continuare în pag. a III-a)

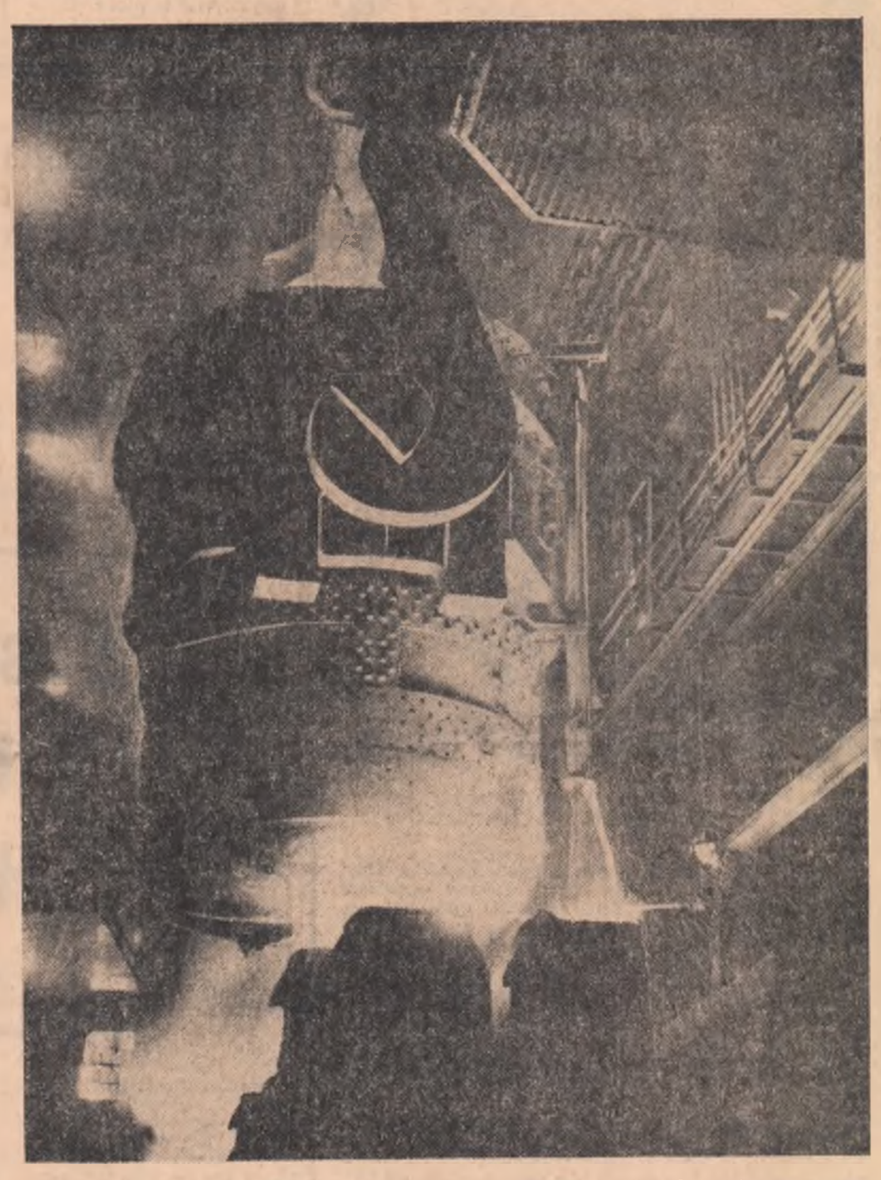

Spectaculosul moment al turnării oţelului în lingotiere necesită deopotrivă o mare responsabilitate şi răspundere din partea muncitorilor de la Oţelăria 2 a Combinatului siderurgic Hunedoara

DRUMUL SOARELUI

CONSTELAŢIILE HUNEDOAREI

Am ajuns la Hunedoara noaptea, cînd pe cerul fumuriu al oraşului industrial străluceau constelaţii. Pe deasupra siluetei severe a Combinatului se desenau nebuloase necunoscute atlaselor astronomice, nebuloase efemere ce intreceau în clipele acelea de incandescenţă strălucirea întregii bolţi. După cum îşi poate imagina cititorul, orele de misterioasă geneză astrală nu erau altceva decît obişnuitele ore la care furnalele şi cuptoarele Hunedoarei îşi descărcau în jerbe încărcătura de fontă şi oţel.

Erau orele la care echipa celui mai tînăr prim-topitor de la furnale, Stănescu Grigore (25 ani, membru în comitetul orăşenesc U.T.C.) trimitea spre oţelărie o nouă şarjă de fontă, făcînd totodată să apară pe cerul Hunedoarei un astru solar în miniatură. I-am privit atunci pe furnaliştii care sub fardul de funingine semănau teribil între ei, le-am admirat priceperea şi energia cu care mînuiau barele lungi de oţel ce deschideau la gura furnalului cale liberă metalului aflat la temperaturi solare. După ce această revărsare telurică — amintind lava unui vulcan în erupţie — s-a liniştit, agitaţia de pe platoul furnalului 5 s-a stins. Printre siluetele furnaliştilor acoperiţi de sus pînă jos cu praf fin de cărbune l-am recunoscut nu fără efort pe prim-topitorul Stănescu Grigore (mai mult după faptul că a trecut la tabloul de comandă şi a manevrat cu calm maşina de astupat gura de scurgere ceea ce îi trăda de la distanţă funcţia). În răgazul relativ care separă două şarje de fontă putem înfiripa o scurtă discuţie cu eroii faptelor relatate mai sus. Secretarul organizaţiei U.T.C. pe schimb, Repede Ştefan, după ce a realizat manevrele pentru supraîncălzirea aerului în caupere ne vorbeşte despre aportul tinerilor furnalişti la sporirea producţiei de metal a Hunedoarei: „Acţiunea cea mai importantă la care şi-au adus contribuţia uteciştii de la furnale — ne-a spus el — o constituie reducerea consumului specific de cocs prin ridicarea temperaturii aerului încălzit în caupere cu gaz de furnal de la 960 grade C la 1 080 grade C".

— Am început luna aceasta cu un frumos avans — adaugă prim-furnalistul Stănescu Grigore — pe primele 10 zile ale lui august am dat peste plan 129 tone fontă. Păcat că pentru a doua decadă încă nu s-au calculat depăşirile. Cifrele ar fi fost mult mai grăitoare... De la înălţimea platformei furnalului 5 privim în jurul nostru noaptea calmă de vară. De la furnalele învecinate, ca un răspuns la luminile şarjei la care am asistat, apar noi semnale luminoase, se aprind noi focuri. Lanţul neîntrerupt al şarjelor de fontă continuă la furnalele învecinate, aprinzînd în fiecare schimb 14 sori măsuraţi în sute şi sute de tone de fontă, iar harta constelaţiilor hunedoarei se întinde apoi mai departe, spre halele oţelarilor, unde într-un schimb alţi 11 sori de oţel luminează chipurile bronzate de arşiţă ale topitorilor. Căci la Hunedoara, soarele răsare în trei schimburi. În zori, odată cu primele şarje ale schimbului doi, dintre ridicăturile domoale ale dealului Chizitiului răsare şi soarele-soare. Odată cu urcuşul său pe cer ne îndreptăm spre oţelăria Siemens Martin, însoţind vagoanele cu fontă încinsă. Fonta trimisă de la

ATANASIE TOMA
PAVEL AIOANEI

(Continuare în pag. a III-a)

Porţile de Fier

A început turnarea betoanelor la prima celulă a pilonilor

La 48 de ore după ce constructorii de pe şantierul Sistemului hidroenergetic şi de navigaţie de la Porţile de Fier au inaugurat începerea lucrărilor la ecluza din amonte, ei au obţinut un nou succes. Cu peste 20 de zile înaintea termenelor fixate, s-a început aici turnarea betoanelor la prima celulă din cele şase cîte se construiesc, în vederea realizării pilonilor de beton ai portului.

(Agerpres)

La Cheile Bicazului

Foto: N. NICOLAESCU

Vizita în Danemarca a preşedintelui Consiliului de Miniştri Ion Gheorghe Maurer

COPENHAGA 18 (Agerpres). — Trimişii speciali Ion Cîrjă, Nicolae Puicea şi Alexandru Cîmpeanu transmit:

Preşedintele Consiliului de Miniştri, Ion Gheorghe Maurer, şi ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, au consacrat dimineaţa, zilei de joi vizitării unor complexe şi şantiere de locuinţe din împrejurimile capitalei daneze. În intenţia de a oferi oaspeţilor români posibilitatea de a-şi forma o imagine mai amplă asupra concepţiei, care stă la baza sistematizării urbanistice daneze, asupra preocupărilor arhitecţilor şi constructorilor de a găsi soluţii convenabile din punct de vedere economic şi utilitar, gazdele au inclus în program vizitarea a patru oraşe reprezentative — Gladsaxe, Bagsvaerd, Ballerup şi Roedovre.

La Bagsvaerd, mulţumind inginerului Jven Christensen, directorul şantierului pentru explicaţiile oferite, premierul român a relevat utilitatea unui schimb de păreri între constructorii români şi danezi. În România, a subliniat tovarăşul Ion Gheorghe Maurer, desfăşurăm un vast program de construcţii, avem soluţiile noastre, dar sîntem interesaţi să cunoaştem şi experienţa altora, deoarece nimeni nu monopolizează inteligenţa şi inventivitatea, ele fiind răspîndite pe tot pămîntul.

Către amiază, oaspeţii români au sosit la Roedovre, oraş satelit al Copenhagăi, a cărei populaţie a crescut, în ultimele două decenii, de aproape patru ori. Persoanele oficiale române au fost salutate de primarul oraşului, Gustav Jensen, şi de membri ai Consiliului Municipal. Gazdele au prezentat oaspeţilor noul complex comercial, un ansamblu modern, concentrînd 50 de unităţi sub acoperişul de sticlă, i-au informat asupra construirii unor noi edificii publice.

În cinstea preşedintelui Con-

(Continuare în pag. a IV-a)

Adunări festive consacrate marii sărbători

Joi au avut loc, în numeroase localităţi din ţară, adunări festive şi alte manifestări consacrate celei de-a XXII-a aniversări a eliberării patriei de sub jugul fascist.

Cu acest prilej au luat cuvîntul primi-secretari şi secretari ai comitetelor regionale, raionale şi orăşeneşti ale P.C.R., activişti de partid, cadre cu munci de răspundere din aparatul de stat, unităţi economice, organizaţii de masă. Vorbitorii au subliniat însemnătatea şi semnificaţia actului istoric de la 23 August 1944 şi au relevat succesele remarcabile dobîndite de poporul român în anii construcţiei socialiste. Ei au arătat că întregul nostru popor întîmpină marea sărbătoare naţională cu importante realizări în înfăptuirea măreţului program elaborat de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român.

La adunarea festivă a muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor de la Atelierele centrale I.T.B., a luat cuvîntul tov. Ion Turcu, membru supleant al C.C. al P.C.R. După ce a vorbit despre însemnătatea marii sărbători, el s-a referit la succesele în producţie obţinute de colectivul acestei unităţi în cinstea lui 23 August. Planul producţiei globale în primele şapte luni a fost depăşit cu 2,8 la sută, realizîndu-se economii suplimentare în valoare de aproape trei milioane lei.

În Capitală au avut loc asemenea adunări la Filatura „Dacia", Fabrica de maşini unelte şi agregate.

Sute de muncitori, tehnicieni şi ingineri au participat la adunarea festivă de la Fabrica de antibiotice din Iaşi. Tovarăşul Miu Dobrescu, membru supleant al C.C. al P.C.R., prim secretar al Comitetului regional Iaşi al P.C.R., care a luat cuvîntul, a înfăţişat bilanţul bogat al realizărilor oamenilor muncii din fabricile, uzinele, şantierele de construcţii ale regiunii.

(Agerpres)

Construcţii noi în cartierul Gheorghieni din Cluj

Foto: O. PLECAN

Succese ale industriei gălăţene

A XXII-a aniversare a eliberării patriei e întîmpinată de colectivele de muncă din întreprinderile industriale ale regiunii Galaţi cu noi şi importante succese în întrecerea socialistă.

Bilanţul realizărilor, de la începutul anului şi pînă acum, exprimat în cifre, arată că valoarea producţiei globale obţinută peste indicii prevăzuţi se ridică la 157 800 000 lei, iar cea a producţiei marfă vîndută şi încasată este de 175 500 000 lei.

(V. Moineagu).

VIAŢA DE ORGANIZAŢIE

Calitatea muncii — problemă de conştiinţă

...De faţă erau peste 300 de tineri. La ordinea de zi a adunării generale deschise a organizaţiei U.T.C. un singur punct: „Calitatea muncii — problemă de conştiinţă, de dragoste şi ataşament faţă de cooperativa agricolă". Se consemnau fapte din munca şi viaţa tinerilor ţărani cooperatori. Şi, fiecare fapt era trecut prin filtrul unei atente şi detaliate analize economice. Doi tineri îngrijitori de animale au întîrziat de la program, alţi cîţiva au efectuat în cîmp lucrări de slabă calitate. Faptele nu sînt nici pe departe cotidiene, dar, dacă s-au semnalat, nu se poate trece cu nepăsare pe lîngă ele. Tînărul Alexandru Santa reţinea foarte bine latura educativă a discutării cazurilor amintite. „Emeric Tenke şi Ludovic Hidi au întîrziat de la grajd — spunea el — am putea să nu luăm în seamă acest lucru, zicînd, ce contează acolo o oră, două. Dar nu-i aşa. Lucrurile se schimbă cînd vedem ce înseamnă aceste ore. În cazul lui Tenke şi a lui Ludovic ele cîntăresc nici mai mult nici mai puţin decît 138 de litri de lapte pierdut. Cum? Nefurajate şi nedăpate la vreme, vacile din grupele lor au dat în prima, a doua şi a treia zi mai puţin lapte, ca de obicei. Cu un litru, cu o jumătate — n-are importanţă, ar putea spune cineva. Da, dar, vorba aceea, picătură cu picătură se adună marea..."

Şi dezbaterile continuă. Aşa e obiceiul aici. Ori de cîte ori se manifestă atitudini care dăunează bunului mers al treburilor, nu sînt trecute cu vederea. Discuţiile purtate cu grijă, au un puternic ecou nu numai în rîndul tinerilor viţeni, dar şi al celorlalţi.

O dată s-a discutat cazul utecistului Nicolae Galea. De ce? s-au întrebat cei mai mulţi, aflînd ordinea de zi a adunării generale. Galea e harnic, poate cel mai bun dintre îngrijitori. Tocmai de aceea — a venit răspunsul secretarului. Dar să vedem cum s-au întîmplat lucrurile. La cererea sa, organizaţia U.T.C. l-a recomandat consiliului de conducere pentru a se califica şi a lucra ca îngrijitor de animale. Făcînd acest lucru, toţi cei ce l-au recomandat şi-au asumat o răspundere. Şi mult timp Galea le-a îndreptăţit aprecierile. Muncea bine, cîştiga bine (Numai anul trecut a obţinut venituri de peste 18 000 lei). Dar iată că aşa, din senin, a început să spună că ar vrea să plece. Nu-mi mai place această muncă. Pe bună dreptate, tinerii l-au pus în discuţie, foarte dojenitor amintindu-i că el — şi nimeni altul — a cerut, cu cîtva timp în urmă să fie ajutat să ajungă îngrijitor. I s-a arătat că asemenea nehotărîri aduc pierderi cooperativei. Pentru că nu-i deloc uşor să califici repede pe un altul să lucreze cu aparatele electrice de muls, să mînuie corect agregatele folosite la adăpat şi furajat? Şi apoi nu-i nici în interesul lui să fugă de la o meserie la alta. Galea a înţeles şi a primit ajutorul ce i-a fost acordat. Acum este acelaşi îngrijitor-mulgător inimos, aflat mereu printre evidenţiaţi.

Într-o vreme, din pricina ploilor, cei din brigada a III-a de cîmp au vrut să grăbească prăşitul la floarea-soarelui. Ideea era foarte bună. Buruienile creşteau văzînd cu ochii şi trebuiau distruse. Din grabă însă, treaba era numai pe jumătate făcută; în lan multe buruieni rămîneau neatinse. Şi mulţi dintre cei ce făcuseră lucrări de mîntuială — erau tineri. Inginerul agronom a adus cazul în discuţia organizaţiei U.T.C. De la concluzii s-a trecut la măsuri, de la măsuri la fapte: lucrarea a fost refăcută.

Acesta nu a fost singurul caz ce s-a petrecut la cooperativa agricolă Salonta I, regiunea Crişana. Opinia colectivului şi-a arătat roadele. Şi roadele se observă în frumuseţea culturilor ce promit producţii bune.

Am relatat numai două cazuri în care intervenţia organizaţiei U.T.C. şi-a arătat roadele. Procesul muncii de educaţie a tinerilor ţărani cooperatori este apreciat aici la adevărata sa valoare şi sînt multe metodele folosite în scopul dezvoltării ataşamentului tineretului pentru cooperativa agricolă. Seriile de calcul prin care se discută concret asupra avantajelor sau dezavantajelor depăşirii sau nerealizării producţiei medii la o cultură sau alta, al dezvoltării, într-o proporţie sau alta a averii obşteşti; întîlnirile cu specialiştii, nu ca în fiecare zi pe cîmp, ci la discuţii asupra posibilităţilor de sporire a productivităţii pămîntului şi animalelor, asupra perspectivei ce o are cooperativa lor agricolă, schimburile de experienţă între brigăzi — iată numai cîteva din aceste metode care au făcut ca toţi tinerii din cadrul unităţii să participe zi de zi la muncă, să execute numai lucrări de calitate.

Cunoscînd toate acestea ni se pare firească remarca tovarăşului preşedinte al cooperativei agricole şi anume că „alături de ceilalţi ţărani cooperatori, tinerii au contribuit la dezvoltarea cooperativei agricole, la realizarea celor 13,6 milioane lei, cît reprezintă valoarea fondului de bază şi la cei 16,3 milioane lei — la cît se cifrează averea obştească".

ION TEOHARIDE

Promoţia 1966 este aşteptată la locul de muncă

Nu de mult promoţia 1966 a institutelor de învăţămînt superior din ţara noastră a trecut ultimul „examen" al vieţii studenţeşti: repartizarea la locul de muncă. Emoţiilor le-au luat locul întrebări firesti: cum voi fi primit? — voi cunoaşte repede oamenii? Ce greutăţi mă aşteaptă? Asupra pregătirilor pentru primirea noilor cadre de specialişti ne-a informat tovarăşul GHEORGHE STAN, preşedintele Sfatului popular al regiunii Ploieşti.

„Avem o regiune deosebit de frumoasă, foarte complexă din punct de vedere economic, care s-a dezvoltat mult în anii puterii populare, cu oameni foarte ospitalieri. În ceea ce ne priveşte, ne-am ocupat de asigurarea condiţiilor materiale şi culturale a celor care vor veni să-şi desfăşoare activitatea în regiunea noastră. Nu ne vom limita doar la a spune că sînt aşteptaţi, că vor fi întîmpinaţi cu multă încredere, că vom organiza primiri festive atît la nivel raional cît şi al comunelor. Cei 470 de profesori repartizaţi în regiunea noastră vor primi imediat ce se vor prezenta la post îndemnizaţia de instalare. Îi vom ajuta să cunoască organele locale, oamenii în mijlocul cărora îşi vor desfăşura activitatea, la care vor găsi întotdeauna înţelegere şi ajutor în rezolvarea tuturor problemelor. Dar am vrea să le facem cunoscute şi condiţiile de viaţă care îi aşteaptă. Aşa de pildă în comuna Lipăneşti, raionul Ploieşti, au fost repartizaţi un profesor de limba română şi altul de limba franceză. În comună există un cămin cultural cu o activitate frumoasă, biblioteca este bine înzestrată, le este asigurată locuinţa, iar masa o vor putea lua la cantina G.A.S. Măgurele sau la schela Boldeşti. Numai cîteva din condiţiile avantajoase ale comunei Dărmăneşti: o şcoală bine dotată, bibliotecă fruntaşă pe ţară. Prezenţa profesorului de matematică repartizat aici este aşteptată de oamenii din comună, care-i doresc să se aclimatizeze repede, să-şi aducă contribuţia la ridicarea comunei. Avem şi comune care sînt situate mai departe de oraş şi totuşi absolvenţii din seriile trecute muncesc cu multă dragoste şi entuziasm în mijlocul oamenilor de acolo, îşi aduc contribuţia la îmbogăţirea vieţii spirituale a locuitorilor. Aşa se comportă profesorul Mihăilă Ion din Balta Doamnei, profesoara Margareta Ionescu din comuna Frasinu, şi mulţi alţii.

În regiune sînt vacante 22 circumscripţii medicale. Avem nevoie de 35 de medici şi-i aşteptăm pe absolvenţii din acest an. Ne îngrijim să le creem condiţii pentru a se stabili în comunele în care vor fi repartizaţi. Le-am oferi exemplul unor colegi de-ai lor din seriile trecute care dovedind dragoste faţă de profesie, devotament faţă de munca de îngrijire a sănătăţii oamenilor muncii s-au statornicit în comunele unde au fost repartizaţi, şi-au cîştigat preţuirea oamenilor. Printre aceştia pot fi citaţi medicii Cornelia Mitrache din comuna Rîu, raionul Cislău şi Popescu Filofteiea, comuna Jugăreni, raionul Mizil. Deşi comunele sînt mai izolate, deşi condiţiile sînt mai grele şi-au dat seama că prezenţa lor este necesară, au înţeles sensul adevărat al profesiei lor. În comunele noastre vor pleca şi ingineri agronomi pentru care se construiesc de pe acum 28 de noi locuinţe. Unde nu există această posibilitate, G.A.S.-ul şi gospodăria agricolă de producţie suportă din fondurile proprii chiriile de la locuinţele ce vor fi puse la dispoziţia acestora. O casă a agronomului s-a înălţat de curînd în comuna Limpeziş, iar cea din Boldu, raionul Buzău, se află în stare de finisaj. Deci, ei vor putea nu numai să-şi exercite profesiunea ci să-şi continue studiile şi cercetările întreprinse în facultate, să întreprindă altele noi.

Aşteptăm din partea noilor intelectuali ai regiunii noastre o contribuţie de seamă la ridicarea nivelului comunelor, o sănătoasă fugă de indiferenţă, o integrare rapidă în ritmul dezvoltării fiecărui loc de muncă, ataşarea generoasă de problemele oamenilor în mijlocul cărora vor lucra.

ORTANSA PETRESCU

ZILELE FILMULUI ROMÂNESC

Printre numeroasele manifestări prilejuite de sărbătorirea celei de-a XXII-a aniversări a eliberării patriei se numără şi Zilele filmului românesc „Pelicanul alb la Bucuresti", organizate de Direcţia reţelei cinematografice şi difuzării filmelor împreună cu Întreprinderea cinematografică a oraşului Bucureşti, la grădina cinematografului „Doina". Publicul va putea viziona la acest cinematograf, între 20 şi 26 august, în program cuplat, o parte din filmele artistice documentare şi de animaţie, premiate la cele trei ediţii ale Festivalului naţional al filmului de la Mamaia: „Tudor" — „Vezi rîndunelele se duc"; „Pădurea spînzuratilor" — „Cotidiene"; „De-aş fi... Harap Alb" — „Memoria trandafirului" şi „Gura lumii"; „Procesul alb" — „Oltenii din Oltenia"; „Duminică la ora 6" — „Năică"; „Răscoala" — „Sub aripa vulturului"; „Haiducii" — „Pretutindeni muncesc oameni".

De asemenea, în zilele de 22, 23 şi 24 august, la cinematograful „Patria" vor rula filmele „La patru paşi de infinit", „Procesul alb" şi „Străinul".

(Agerpres)

Magazine moderne, în clădiri noi, sînt puse la dispoziţia muncitorilor din Maliuc
Foto: AGERPRES

RAIDUL NOSTRU

Turismul şi accesoriile sale

Ne sosesc zilnic la redacţie veşti de la tinerii care pornind în drumeţie, au vizitat monumente istorice, au admirat noile frumuseţi ale patriei. Primim, însă, şi scrisori prin care aceştia îşi exprimă nemulţumirea faţă de faptul că nu întotdeauna au cu ce pleca în excursie. Iată, într-adevăr, o problemă de sezon: în ce măsură magazinele de specialitate oferă amatorilor, de toate vîrstele, echipamentul necesar unei excursii?

Magazinul „Sport" din strada Lipscani. Întrebăm dacă se poate echipa un amator de turism cu tot ce-i este necesar, din acest magazin. Ni se răspunde că „se poate echipa complet numai ca... fotbalist".

Cu toate că magazinul are înscrise pe lista minimului obligatoriu peste 2 000 de sortimente, de la „momeala" pescarului pînă la mica gospodărie de camping — totuşi cele mai solicitate mărfuri lipsesc. Aruncînd o privire spre rafturi, crezi că mărfurile specifice turismului există din belşug. Eroare, sînt articole greu vandabile! Treninguri demodate, balonzaide cu elastic la spate, pantaloni de schi cu o croială bătrînicioasă, produşi de Fabrica de confecţii din Botoşani, hanorace prin care pătrunde ploaia, confecţionate la Combinatul regional „1 Mai" din Satu Mare, pulovere, modele vechi etc. încarcă zadarnic şi de multă vreme rafturile, fiindcă nu le doreşte nimeni. Ce doreşte cumpărătorul? În primul rînd, lucruri durabile, executate cu atenţie, conştiincios. Să nu mai găsească cuie neretezate în talpa bobancilor de munte lăsate neglijent de fabrică, baschetii să nu se deslipească după prima excursie etc., etc. „La unele produse nu am întotdeauna sentimentul că ofer cumpărătorului marfa de cea mai bună calitate, ne spunea vînzătorul magazinului — tov. Berlin Szigmund.

Sinaia: — Responsabila magazinului „Alpinist" ne împărtăşeşte aproape aceleaşi păreri, de altfel comune şi cu propunerile consemnate de cumpărători în condica de sugestii: „Faţă de cerinţele generale, magazinul nostru nu poate oferi prea multe mărfuri specifice turismului de munte. Sinaia, centru turistic situat la răspîntia drumurilor ce pornesc spre Bucegi, unul din cele mai escaladate masive — nu poate face faţă amatorilor de turism, cu un singur magazin de echipament sportiv".

Ce se găseşte, totuşi, la magazinul „Alpinist", din Sinaia? Cravate „Titi" şi „Petrişor" (?) papuci de casă, batiste, sfoară... trecute toate pe lista sortimentelor ce trebuie să figureze, obligatoriu (?) în rafturi! Lipsesc cu desăvîrşire, începînd din luna februarie, hanorace şi bluze de relon, vindiacurile şi altele.

Braşov, de asemenea, centru turistic. Magazinul de specialitate „Sport şi muzică" poate oferi turiştilor în sortimente bogate muzicuţe, tobe, mingi de tenis, plase de volei. Celelalte materiale, bocanci, pantaloni, hanorace etc., articole indispensabile turistului, sînt toate... de aceeaşi mărime.

Iată ce ne-a declarat Nicolae Burchi, antrenor de schi la clubul „Bucegi", un om care poartă de zeci de ani rucsacul în spate pe cărările de munte: „Echipamentul turistic se foloseşte în împrejurări deosebite, altele decît pe stradă. Trebuie să-i creeze o siguranţă sporită celui care pleacă la drum şi să-i păstreze sănătatea. Trebuie să fie ajustat pe corp. E necesar ca fabricile să confecţioneze echipament pe talii şi mărimi diferite. Corturile ce se găsesc în magazin nu sînt impregnate, nu pot constitui pe munte un adăpost împotriva intemperiilor — doar un umbrar pe vreme însorită, (sînt însă, destui copaci pentru aceasta). Nici rucsacurile nu sînt practice. Aduc a saci cu capac şi curele, pe potecile înguste, de munte îl desechilibrează pe turist. Corturile ar putea fi confecţionate din materiale în culori pastel, care să contrasteze vioi cu peisajul verde al muntelui".

La aceste sugestii subscriem şi noi, considerînd că este necesar ca fabricile de confecţii specializate să creeze modele noi, ţinînd seama de gustul publicului. De ce creatorii acestor mărfuri nu înscriu la parada modei şi echipamentul turistic? Fiindcă pe munte nu ne vede nimeni?

ION MARCOVICI

Şi acum, în vacanţă, studenţii au de susţinut grele „examene". Fotoreporterul nostru i-a surprins în plin efort

Foto: N. STELORIAN

75 de ani de la moartea lui Theodor Aman

THEODOR AMAN: „Aprodul Purice" (tablou din colecţia Muzeului de Artă al Republicii Socialiste România)

Elogiu

Raportat la o epocă în care arta plastică „cultă", practicată cel mai adesea de „zugravi" străini stabiliţi vremelnic sau definitiv în ţările române, nu depăşea zonele unui meşteşug adesea fără finalitate estetică, Theodor Aman, capătă dimensiunile unui ctitor. Cu un vag parfum al ideii de „l'uomo universale" din quatrocento şi cinquecento, abordează asemeni unui Alecsandri, mai toate genurile picturii: scena istorică şi de gen, portretul, natura statică, şi compoziţia murală vastă. Practică printre primii la noi, tehnica gravurii (pe care o învaţă singur), şi în care se remarcă ca un fin şi atent observator al realităţii sociale („Ţăran cu căciula în mînă", „Adunaţi la mămăligă" ş.a.). A făcut incursiuni cu oarecare rezultat în literatură, sculptură, şi arhitectură (proiectele casei sale, azi Muzeul Aman ca şi ale Fundaţiei Aman din Craiova îi aparţin). Dacă mai adăugăm rolul său hotărîtor în înfiinţarea Şcolii de arte frumoase din Bucureşti (pe care a condus-o mulţi ani, pe băncile căreia şi-au început învăţătura: Andreescu, Grigorescu, Luchian, Vermont, Strîmbulescu, sculptorul Ion Georgescu, ş.a.), în crearea primelor „Expoziţii periodice ale artiştilor în viaţă", în reorganizarea pinacotecii, n-am epuiza şi definii, nici măcar în linii generale, o activitate fertilă, cu implicaţii şi consecinţe din cele mai fericite pentru cultura şi arta noastră plastică. Cu Theodor Aman, arta şi artistul părăsesc zona anonimatului şi servituţii, cîştigă binemeritata sa demnitate, se impune gustul pentru frumos, se pun bazele unei educaţii estetice publice largi. Într-o privire retrospectivă s-ar cuveni subliniată, alături de valorile plastice intrinsece, poziţia sa de fervent propagator al unei arte ancorată intim în realitate, accesibilă, corespunzătoare unor stringente necesităţi culturale şi sociale. E poziţia unui artist-cetăţean, (de bună tradiţie pentru arta noastră), a unui artist patriot a cărui viaţă şi activitate creatoare e polarizată în jurul unui singur tel. Cuvintele sale rostite la deschiderea cursurilor Şcolii de arte frumoase prin care defineşte pictura ca „mobilul cel mai puternic al înălţării cugetărilor şi al dezvoltării simţămintelor de mărire şi naţionalitate", luminează simbolic întreaga sa pictură: istorică (de redeşteptare a sentimentului patriotic de neatîrnare), festivă, de implicaţii sociale („Hora Unirii la Craiova", „Tudor Vladimirescu", portrete de scriitori şi revoluţionari, „Cezar Boliac", „Gheorghe Creţianu" ş.a.), pictura de gen, dimensionată ca o adevărată frescă a vieţii româneşti contemporane lui. Acestei arte ca şi întreprinderii sale de ridicare a poporului român prin cultură, prin frumos, îi aducem astăzi elogiul cuvenit înaintaşilor.

CORNEL RADU CONSTANTINESCU

ÎNAINTAŞII NOŞTRI

Casa poveştilor românilor HUMULEŞTI

de Augustin Z. N. Pop

Prin mirajul artistic pe care-l exercită opera lui Creangă asupra cititorilor din ţară şi de peste hotare, casa din Humuleşti transformată în anii construcţiei socialismului în Muzeul „Ion Creangă", adună anual în focarul ei de monument al istoriei literare şi de venerare a poporului român sute de mii de vizitatori.

Satul Humuleşti, intrat geograficeşte în componenţa teritorială a Tîrgu-Neamţului, de care-l desparte numai apa Ozanei, nu este legat direct prin cale ferată de marile artere de circulaţie ale ţării ca Mîrceştii lui Vasile Alecsandri şi nici nu se bucură de vecinătatea lor ca Ipoteştii lui Eminescu. La punctul ei memorial se poate ajunge sau prin Piatra-Neamţ, de-acolo continuînd drumul de 37 km cu automobilul, sau prin Paşcani — din tîrgul copilăriei lui Sadoveanu, călătorul prelungindu-şi drumul cu autobuzele I.R.T.A., pe tot atîta distanţă.

Pe vreme însorită, pe ploaie sau pe viforniţe, vatra în care s-a născut şi a copilărit Ion Creangă primeşte pe preţuitorii naraţiilor sale intrate între capodoperele literaturii universale. Casa, în arhitectura ei tipic sătească, din pereţi de chirpici străbătuţi de ferestre mici şi acoperită cu draniţă răsluită, mobilierul, obiectele de îmbrăcăminte şi de industrie casnică s-au păstrat în transmisie de familie de la patru generaţii, care au locuit în această construcţie modestă: părinţii scriitorului, sora lui cea mai mică Ilenuţa, nepoata Sofia, căsătorită Grigoriu şi Zahei Grigoriu, fiul ei, şi directorul de astăzi al Muzeului „Ion Creangă" — aceştia din urmă dăruind poporului român casa lui Creangă spre cinstirea şi amintirea „moşului" lor. Lor li se datorează păstrarea în forma originală a lăcaşului copilăriei celui mai mare povestitor al neamului nostru, cămăruţele cu tavan de scîndură afumată, vîrtelniţa, sucala şi roata la care a lucrat însăşi Nică, poreclit „Ion Torcălău" de colega sa de joacă şi de şcoală, Irinuca Savului, masa de zestre a Smarandei, pe care Creangă a învăţat să scrie şi să citească slovele cirilice de la mama sa, cărţile felurite, printre care şi cele ce i-au slujit lui cînd urma la şcoala părintelui Ion Humulescu, masa joasă de lemn, blidarul, buturuga de cismărie a lui Moş Chiorpec Ciubotariu, adusă din casa de peste drum, abecedare şi diferite scoarţe. Iată de ce donaţia făcută comunităţii noastre de către urmaşii lui Creangă rămîne esenţială şi vrednică de pelerinajele preţuitorilor din lumea largă a povestitorului.

Viaţa noastră, a fiecăruia, se hrăneşte spiritual cu frumuseţile adevărate şi cel ce-a copilărit la Humuleşti sub veghea Smarandei Creangă şi între ţîncii de-o seamă cu el a făcut arta mileniilor ce ne preced ca tradiţie de creativitate populară şi ne urmează fără finit în sănătoase virtuţi permanente.

Casa din Humuleşti, ca şi bojdeuca lui din Iaşi, stăruiesc şi vor stărui în geografia literară autohtonă cît va fi grai şi simţire românească, drag de copilărie şi de povestea ei, amintire şi respect recunoscător pentru fapta neaoşului clasic.

Poeziile lui Eminescu întîlnesc la scara altitudinilor supreme de sensibilitate românească arta narativă a lui Ion Creangă, izvorîtă din splendorile folclorului naţional, se înfrăţesc cu opera gigantică a lui Nicolae Iorga, notarul istoriei românilor şi al neamurilor pămîntului, se prelungesc ca peisaj în uleiurile lui Nicolae Grigorescu şi în armoniile lui George Enescu.

În registrul vizitatorilor de la Muzeul „Ion Creangă", eleva Dorina Pilat scrie: „Sînt fericită că am putut vizita casa în care s-a născut Ion Creangă şi a trăit o parte din viaţa lui. Eu, pionieră din comuna Horia, raionul Roman, regiunea Bacău, am citit cu mare drag cartea despre copilăria lui".

„Sînt elevă în clasa a II-a la o şcoală din Bucureşti", întregeşte pe aceleaşi file Burlacu Viorica de la Şcoala de 8 ani nr. 7 din Bucureşti — şi continuă: „Pentru noi copiii care citim opera marelui povestitor, vizitînd locul unde s-a născut, a copilărit şi unde a învăţat primele slove ne face să-l iubim şi mai mult. Nouă, micilor copii, pe care el i-a îndrăgit şi a scris pentru ei, acest muzeu ne cimentează „Amintirile" din opera sa. Cu această inscripţie a sinceritătii consună însemnarea elevului Ovidiu Dudaş, făcută în numele celor 84 de colegi ai săi de la liceul din Săcele, regiunea Braşov: „Amintirile din copilărie" prind viaţă în faţa noastră, intrînd în casa memorială a marelui povestitor moldovean". Iar pioniera Ionescu Mirela care în dreptul numelui înregistrează şi vîrsta de „7 ani" scrie: „Mi-au plăcut poveştile scrise de Ion Creangă şi sfoară cu motocei".

La fel trăiesc „momente emoţionante la Humuleşti elevii de la liceele din Măcin, Fălticeni, Focşani, Popeşti-Crişana, şcolarii Domniţa Gheorghe din Baia-Mare, Sîrbu Mihaela din Giurgiu, Neacşu Elena din Bulteni, Drăguşanu Ion din Hunedoara, Gidro Margit şi Ruszka Klara din Borsec. Fraţii Gavrilă din Brăila, Tibi Ghină din Cîmpia Turzii, Nicolae Marilena din Tîrgu-Jiu, Iacob Adela de la Piatra-Neamţ, Dobrescu Ioana şi Cionete Ion din Craiova, Preda Georgeta din Orbeasca, raionul Alexandria şi mii de alţi vizitatori tineri care au vizitat muzeul humuleştean, colectivişti, muncitori, studenţi, cărturari cu părul nins, oameni de la noi şi din Danemarca, Austria, Franţa, Cehoslovacia, U.R.S.S., Polonia, Anglia, Australia.

Casa de la Humuleşti este în amintirea rapsodului popular ce-a învesnicit-o, însăşi casa poveştilor românilor. Bucuroşi de oaspeţi, uşa ei nu se închide niciodată şi aşteaptă îmbietoare pe toţi cîţi cred în splendoarea geniului naţional şi în participarea românilor la marea cultură a lumii.

La Casa memorială „Ion Creangă" din Humuleşti
Foto: N. NICOLAESCU

● Ştiri interviuri reportaje ● Ştiri interviuri reportaje ● Ştiri interviuri reportaje ● Ştiri interviuri reportaje ● Ştiri

ZILNIC

INFORMAŢII ● INFORMAŢII

ACTUALITATEA

CRAIOVA — ETAJUL 10

Cartea de vizită a constructorilor se prezintă singură de la mare depărtare, pretutindeni şi zilnic în viaţa intimă a miilor de oameni care au pătruns în noile apartamente ca locatari.

Bilanţul activităţii lor poate fi urmărit chiar cu privirea pînă la al zecelea etaj la siluета blocurilor ridicate în fiecare localitate. La Craiova, peste 7.000 de familii locuiesc în apartamente noi, confortabile, rodul muncii oamenilor de pe schele.

L-am rugat pe tovarăşul inginer Aurel Mateescu, directorul lotului 1, să ne vorbească despre succesele celor care au dat bătrînului oraş oltenesc salba nouă a cartierelor moderne. În afară de calcule, schiţe, proiecte pe hîrtie de calc sau machete, gazda ne-a invitat la etajul 10 al blocului F1, o dată cu primii săi locatari. Din acest punct, poate cel mai înalt din oraş, am pornit cu privirea să facem turul de orizont al Craiovei, luînd ca punct de plecare răsăritul — Uzinele Electroputere. Magistrala care porneşte de la uzină spre centrul oraşului e Calea Bucureştiului. 3.400 de apartamente ale primului cartier ridicat în oraş îşi etalează ferestrele într-o aliniere ca la paradă. Se disting contururile a două complexe comerciale şi siluetele a două şcoli totalizînd 40 săli de clasă. La marginea cartierului noua fabrică de pîine abia şi-a dezbrăcat schelele. Ea va produce o cantitate de pîine egală cu întreaga producţie a oraşului în prezent.

Cîteva grade la dreapta se deschide panorama şantierului viitorului spital modern cu 1.100 paturi. În continuare, noul stadion, un „23 August" la dimensiunile celor 30.000 de locuri, pare un crater de vulcan. Spre apus în zare se conturează termocentrala cu renumitu-i coş de fum de 160 metri. Combinatul chimic cu dantela-i argintie a instalaţiilor, fabrica de prefabricate cu hale mari, din sticlă şi oţel. Întorcînd privirea spre oraş urmărim panglica de asfalt a magistralei denumită Calea Severinului. În aceste locuri, unde altădată „nu se întîmpla nimic", 2.000 de apartamente adăpostesc tot atîtea familii, 5 blocuri turn par şi mai impunătoare lîngă pătratele simetrice ale celor două complexe comerciale.

Privim acum aproape vertical, îmbrăţişînd cartierul Brazda lui Novac în mijlocul căruia e situat blocul F1. Mai mult de jumătate se află în faza de şantier care va da naştere la circa 3.000 apartamente.

Ce-am mai putea nota?

La 3 blocuri turn, ridicate prin metoda rapidă a cofrajelor glisante, se toarnă ultimul planşeu. Ni se precizează că blocul F5 de 10 etaje a fost „turnat", inclusiv planşeele, în numai 13 zile.

Puţin mai la dreapta se ridică o şcoală nouă, unde în cele 24 săli de clasă se face acum curăţenie, se montează soneriile care vor chema copiii noului cartier pentru prima oară, în această toamnă, în prima zi de şcoală.

În preajma noastră se află maiştrii Nicolae Rusu, şi constructorii Minu Mitran, Marin Cernoiu, Anton Stan. De la înălţimea etajului 10, s-au alfel spus, a satisfacţiei pe care le-o dă peisajul Craiovei reînnoit de mîinile lor, privesc şi admiră. Numele lor şi al celor cîteva mii de constructori craioveni nu sînt consemnate decît în condica de prezenţă a şantierului. Şi totuşi... Ele sînt încrustate în fiecare părticică din noua urbanistică a oraşului, în fiecare apartament predat locatarilor.

M. DUMITRESCU

Primire la C.C. al P.C.R.

Joi, 18 august, tovarăşul Vasile Vilcu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., preşedintele Consiliului Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie, a primit la C.C. al P.C.R. pe tovarăşul Silvio Miana, membru al Direcţiunii Partidului Comunist Italian, care se află la odihnă în ţara noastră.

Cu acest prilej a avut loc o discuţie care a decurs într-o atmosferă tovărăşească, de caldă prietenie.

Joi, 18 august, s-a întors în Capitală delegaţia română compusă din tovarăşii Ştefan Andrei, prim-adjunct de şef de secţie la C.C. al P.C.R., şi Ion Lăncrănjan, membru al Biroului Uniunii Scriitorilor din România, care a participat la lucrările celei de-a XII-a Conferinţe mondiale împotriva bombelor atomice şi cu hidrogen, convocată de organizaţia Gensuikyo din Japonia.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, delegaţia a fost întîmpinată de tovarăşii Ghizela Vass, membru al C.C. al P.C.R., şef de secţie la C.C. al P.C.R., Petre Dănică, adjunct de şef de secţie la C.C. al P.C.R., de activişti de partid şi de reprezentanţi ai Comitetului Naţional pentru Apărarea Păcii.

La plecarea din Tokyo, delegaţia a fost condusă de Nishizawa Tomio, membru supleant al Prezidiului, secretar al C.C. al P.C. din Japonia, J. Johida, secretar general al organizaţiei Gensuikyo şi J. Jamamoto, vicepreşedinte al Asociaţiei de prietenie Japonia—România.

În timpul şederii în Japonia, tovarăşii Ştefan Andrei şi Ion Lăncrănjan au fost primiţi de tovarăşul K. Mijamoto, secretar general al C.C. al P.C. din Japonia. La primire au asistat tovarăşii Oka Masayoshi, Kasuga Shoichi şi Jonehara Itaru, membri ai Prezidiului C.C. al P.C. din Japonia, şi Nishizawa Tomio, membru supleant al Prezidiului, secretar al C.C. al P.C. din Japonia.

Convorbirea care a avut loc cu acest prilej a decurs într-o atmosferă tovărăşească, de caldă prietenie.

Joi seara, Ansamblul de cîntece şi dansuri al Armatei Republicii Populare Ungare, care întreprinde un turneu în ţara noastră, a prezentat un spectacol de gală pe scena Teatrului C.C.S. din Capitală.

Au participat tovarăşii, Petre Blajovici, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, general-colonel Ion Ionită, general-major Ion Coman şi general-locotenent Ion Gheorghe — adjuncţi ai ministrului forţelor armate, general-locotenent Dumitru Constantinescu şi general-major Alexandru Dănescu — adjuncţi ai ministrului afacerilor interne, Vasile Gliga, adjunct al ministrului afacerilor externe, Ion Moraru, vicepreşedinte al Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă, reprezentanţi ai unor instituţii centrale şi organizaţii obşteşti, generali şi ofiţeri superiori, oameni de cultură şi artă, ziarişti.

Au fost de faţă Sándor Argyelan, însărcinat cu afaceri ad-interim al R. P. Ungare la Bucureşti, ataşaţi militari, aero şi navali acreditaţi în ţara noastră.

Spectacolul s-a bucurat de succes.

Joi dimineaţa a sosit în Capitală Taleb Boulharouf, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Algeriene Democratice şi Populare în Republica Socialistă România.

(Agerpres)

Şantierul de construcţii de locuinţe din Balta Albă a primit vizitatori: studenţi de la Institutul de construcţii au venit în documentare

Foto: N. STELORIAN

Vizita parlamentarilor bulgari

Joi, după o scurtă vizită prin Capitală, delegaţia Adunării Populare a R. P. Bulgaria, condusă de prof. ing. G. I. Brankov, preşedintele Comisiei permanente pentru construcţii, arhitectură şi sistematizare a Adunării Populare a R. P. Bulgaria, însoţită de prof. dr. ing. Tudor Ionescu, deputat în M.A.N. şi de Atanas Gheorghiev, secretar al Ambasadei R. P. Bulgaria la Bucureşti, au sosit la Ploieşti.

Aici au vizitat uzina de utilaj petrolier „1 Mai". Oaspeţii au fost întîmpinaţi de Nicolae Tăbîrcă, secretar al comitetului regional P.C.R., Panait Chircu, vicepreşedinte al Sfatului popular regional, Gh. Dumitrescu, preşedinte al sfatului popular orăşenesc.

În sala de consiliu, Petre Oţănescu, director general în Ministerul Industriei Construcţiei de Maşini şi ing. Dumitru Nistor, director general al uzinei, au dat explicaţii despre dezvoltarea uzinei „1 Mai" şi despre industria de utilaj petrolier din ţara noastră.

Mulţumind pentru explicaţiile date, ing. K. B. Oniciarov, membru al Comisiei permanente pentru plan şi buget a Adunării Populare a R. P. Bulgaria a transmis aprecierile petroliştilor bulgari pentru înaltul nivel calitativ al instalaţiilor de foraj produse la uzina ploieşteană şi livrate R. P. Bulgaria.

În drum spre Braşov, parlamentarii bulgari au vizitat muzeul Doftana. La Braşov, delegaţia a făcut o vizită la Sfatul popular regional.

(Agerpres)

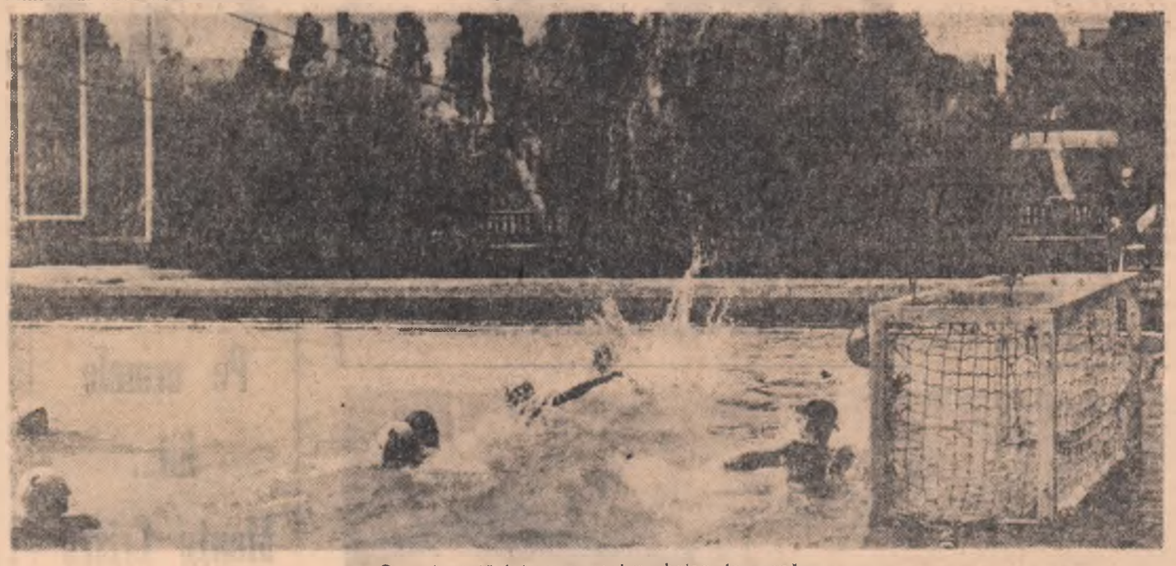

O pasionantă întrecere pentru balon în... apă

SPORT

● *Astăzi începe competiţia internaţională de ciclism „Criteriul juniorilor" la care participă tineri rutieri din Franţa, Bulgaria, R. D. Germană şi, desigur, ţara noastră. Competiţia măsoară aproape 300 km. Astăzi se dispută prima etapă: Bucureşti — Giurgiu — Bucureşti (100 km).*

● Sîmbătă şi duminică va avea loc la Braşov întîlnirea triunghiulară de atletism dintre echipele de juniori ale Poloniei, R. D. Germane şi României.

● *Partida centrală a rundei a 13-a din cadrul turneului zonal feminin de şah de la Varna, contînd pentru campionatul mondial, s-a disputat între lidera clasamentului Novara (R. D. Germană) şi reprezentanta României, Alexandra Nicolau. Nici una dintre cele două jucătoare nu a riscat, şi partida desfăşurată sub semnul egalităţii s-a încheiat remiză.*

În clasament continuă să conducă Novara (R. D. Germană) cu 8,5 puncte, urmată de Alexandra Nicolau (România) cu 8 puncte.

● Pe velodromul din Sofia s-a desfăşurat un concurs internaţional cu participarea unor ciclişti din România şi Bulgaria. Proba de viteză a fost cîştigată de bulgarul Doicev, urmat de Burlacu (România), Kirev (Bulgaria) şi Soare (România). Cursa italiană a revenit echipei Bulgaria (Dimitrov, Vladev, Stoianov), urmată de formaţia României (Soare, Burlacu, Bărbulescu). Cursa de semifond cu adiţiune de puncte s-a încheiat cu victoria sportivului român Vasile Burlacu.

Campionatele mondiale de caiac-canoe

Prima întrecere — tăierea bărcilor

Corespondenţă specială prin telefon din Grünau

Sportivii din 24 de ţări sînt gata pentru marea întrecere de caiac canoe a campionatelor mondiale, ajunse la cea de a VII-a ediţie. Se verifică halizajul, instalaţiile electronice de cronometraj, se trag ultimele piste de control. Aşadar, gata de start, care urmează să se dea astăzi la ora 9 în proba de caiac I — 500 m. băieţi.

Totul în ordine?

Da!

Ba nu!

O ştire de „ultimă oră" agită pontoanele. Comisia tehnică a campionatelor mondiale găzduite de R. D. Germană a anunţat că toate canoele produse de fabrica daneză Struer au dimensiuni contrare regulamentului. Adică, acoperirea pupei (partea dinapoi) măsoară 97 cm. şi nu 75, cum cere regulamentul.

„Să le lăsăm aşa" — au cerut antrenorii.

„Nu se poate!" a hotărît comisia tehnică. Şi să te ţii! Aleargă lumea după fierăstraie, după marangozi (maiştri de bărci). Toată lumea se agită. Noi stăm liniştiţi. În hangarul de lîngă tabla de marcaj, nea Niculae Ştefan şi-a pregătit cele necesare şi a şi trecut la „retuş". Ce bine că-l avem cu noi pe meşter!

— „N-aţi vrea să ne daţi o mînă de ajutor? Nu avem meşterul cu noi..."

Şi nea Nicu le face semn solicitanţilor de la alte echipe să stea liniştiţi... la rînd că se face. Aşadar, de vineri dimineaţa încep!

Pînă duminică seara, cînd vom cunoaşte pe fericiţii cîştigători, se fac calcule, pronosticuri, comentarii. Ziariştii aleargă de la o echipă la alta. Specialiştii scrutează lacul prin binocluri, să vadă ce mai e pe la... vecini. Ai noştri îşi văd de treburi. Nu-i timp de pronosticuri.

Un microinterviu cu cel mai tînăr sportiv din delegaţia română: Viorica Dumitru.

— Cîţi ani ai, Viorico?

— La 4 august am împlinit 20!

— Mulţi înainte! de cînd tragi în caiac?

— De un an şi 5 luni, din aprilie 65.

Am făcut schi! la Şcoala sportivă. Cu un an în urmă am trecut în caiac la tovarăşul Huţan. Un caiac cu... aripi, să nu mă răstorn.

— Primul succes?

— Pe Snagov la campionatele republicane de juniori: locul I la caiac simplu 500 m. După 5 luni de la debut în caiac!

— Al doilea?

— După două săptămîni, la Criteriul european de juniori tot la Snagov: locul I la caiac de 4—500 m.

— Aşa dar, după un an şi 5 luni, la campionatele mondiale! Ai emoţii?

— Da, dar nu din acelea care îţi taie respiraţia...

Şi strocul echipei de caiac 4 (prima din barcă, cea care imprimă ritmul vîslitului) a plecat spre ponton.

MIRCEA COSTEA

CINEMA

CLEOPATRA — cinemascop (ambele serii)
rulează la Patria orele 9; 12,45; 16,45; 20,30; Bucureşti orele 8,30; 12; 16, 19,45; Feroviar orele 9,30; 13; 17; 20,45.

ALBĂ CA ZĂPADA ŞI CEI ŞAPTE SALTIMBANCI. INSULA SCLAVILOR.
rulează la Republica orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15; Capitol orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15.

SE ÎNTÎMPLĂ ŞI DUMINICA. NIMENI NU SE GÎNDEŞTE LA NOI
rulează la Luceafărul orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.

ÎN NORD, SPRE ALASKA: FAR-WEST
rulează la Festival orele 9; 12; 15; 18; 21; Grădina Festival ora 20; Melodia orele 9; 12; 11; 14; 17; 20. Arenele Libertăţii ora 20.

ANGELICA MARCHIZA „ÎNGERILOR" — cinemascop —
rulează la Lumina orele 9; 11,45; 14,45; 17,45; 20,45; Dacia orele 9; 13,45, în continuare 16,15; 18,45; 21.

COLIBA UNCHIULUI TOM cinemascop —
rulează la Victoria orele 8,30; 11,30; 14,30, 17,30; 20,45; Popular orele 15; 18; 21; duminica ora 10.

ÎN FIECARE ZI SÎRBĂTOARE — cinemascop — NAVIGATORI CARE DISPAR — cinemascop —
rulează la Central orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21; Ferentari orele 15,30; 18; 20,45; duminică ora 10,30.

CELE DOUĂ ORFELINE. TINEREŢE
rulează la Union orele 10,30; 14,45; 16,45; 19; 21.

Cadru din filmul „Urme în ocean"

FĂRĂ PAŞAPORT ÎN ŢARĂ STRĂINĂ. KOPRIVŞCIŢA,
rulează la Doina. Program pentru copii dimineaţa 9; 10; orele 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21. Duminică 9; 12; 15; în continuare pentru copii, după amiază 13,45, 16; 18,30; 21.

ACOLO UNDE CARPAŢII ÎNTÎLNESC DUNĂREA — cinemascop — APUSENII — CĂLĂTORIE ÎN PARADISUL PĂSĂRILOR PRIVELIŞTI CARPATINE „POIANA URSILOR" — RĂŞINARI — PE POTECI DE MUNTE
rulează la Timpuri Noi orele 9—21 în continuare.

BĂIEŢII DE LA TONOMAT. COLLEGIUM MAIUS AL UNIVERSITĂŢII IAGELLONE
rulează la Buzeşti orele 15,30; 18

SERBĂRILE GALANTE
PARTIDULUI SLAVĂ! — rulează la Cosmos orele 15,30; 18; 20,45; duminică ora 13 (de la 18 august).

FANFAN LA TULIPE. — VIZITA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ŞI DE STAT ÎN REGIUNEA OLTENIA
rulează la Crîngaşi orele 15,30; 18, 21; (de la 18 august) Cosmos 15,30; 18; 20,45; duminica ora 13 (pînă la 17 august).

URME ÎN OCEAN. PE CALEA ÎNFLORIRII PATRIEI SOCIALISTE
rulează la Grivita orele 9; 11,30; 16, 18,30; 21.

PREA TÎRZIU
rulează la Unirea orele 15,30; 18. Vitan orele 15,30; 18 în completare SCHITE TURINGIENE.

COPIII MĂRII — cinemascop. BORODINO
rulează la Tomis orele 9; 11,45; 15,30; 18; 20,45.

TV

VINERI 19 AUGUST

18,00 — Pentru copii şi tineretul şcolar; 19,00 — Telejurnalul de seară; 19,15 — Galeria instrumentelor: Celesta; 19,30 — Ţara mea e ca o floare: Muzică populară din diferite regiuni; 20,00 — Săptămîna; 21,00 — Avanpremiera; 21,15 — Teleglob — emisiune de călătorii geografice: Grecia; 21,45 — Interpreţi de muzică uşoară; 22,00 — Recital vocal; 22.30 — Telejurnalul de noapte; 22,40 — Buletinul meteorologic; 22.45 — Închiderea emisiunii.

● CONTINUĂRI ● CONTINUĂRI ● CONTINUĂRI

Oameni în august

kilometrul, kilotona, valoarea morală, talentul, geniul, păreau, nu o dată, fantezii de matematicieni sau poeţi, măsuri abstracte care intimidau. Deşi bourul dintr-o veche stemă devenise un fel de leu, el tîra — în contrasens cu marele salt social care se pregătea — acelaşi car arhaic, „eminamente românesc", ca şi căciula lui Peneş Curcanul din idila lui Alecsandri.

Stampa, gravura, tabloul au farmecul lor. Ele îngheaţă într-o imagine tipică o ipostază a mişcării, oferind-o privitorului ca pe o sinteză de viaţă. Carul cu fîn, tras lent pe şesuri colboase, omul răsturnat decorativ pe patul vegetal, îngînînd o melodie dintr-un instrument străvechi, totul pus în ovalul sau în dreptunghiul aurit al unui cadru de tablou, tentează ochiul, adaugă o suavă armonie plastică într-o bibliotecă sau un salon. Dar o asemenea imagine era nedrept să fie impusă — doar pentru pitorescul ei inefabil — unei populaţii harnice şi dinamice, năzuind la afirmarea majoră; impunerea politică a unei astfel de imagini era o cruzime şi un anacronism.

Prima sărbătoare a lui 23 august, văzută acum, retrospectiv, din fereastra de lumină a anului 1966, ni se pare tocmai ridicarea verticală a forţelor poporului chemate la creaţie, deşteptarea energiilor de fluviu într-o mare demonstraţie de putere anticipativă pentru tot ceea ce a urmat.

La 22 de ani de la Eliberare, la un an de la istoricul Congres al IX-lea al partidului — care a trasat arhitectura noilor împliniri, noi trepte pe drumul desăvîrşirii edificiului nostru socialist — într-o România care-şi făureşte mereu alte măsuri, deprinzîndu-ne în fiecare an constructiv cu o nouă valoare a timpului — consecvent noilor noastre valori — sursa şi explicaţia acestor prefaceri e omul. Neîncrezătorii de altă dată, rău intenţionaţi sau miopi, n-au izbutit să vadă în omul de pe aici — acelaşi care dăduse, totuşi, prin munca şi prin arta sa, splendide promisiuni pentru un torent creator al maselor — pe omul modern din zilele noastre, autorul iniţiativelor îndrăzneţe, constructorul hidrocentralei de la Porţile de Fier, chimistul de la Borzeşti sau Craiova, savantul de la reactorul atomic, noul geometru al cîmpiei române. Pe acest om l-au prevăzut şi l-au format comuniştii. Glasul lui, glasul României socialiste, a intrat de mult în concertul popoarelor, iar notele inedite, melosul original — „fenomenul românesc" — e socotit şi aproximat atent pretutindeni. Expresia „fenomenul românesc" a ajuns pe pămîntul nostru, la omul nostru, venind de aiurea, ca şi ecoul unui buzdugan din poveste aruncat de aici peste mări şi ţări.

E un salt care echivalează cu o revoluţie, cu o veritabilă răsturnare a timpului, cu însăşi degajarea energiei din roca inertă, geologic împietrită, care conţine grăunţele uraniului. Iar acest salt a devenit — sub raza vie a politicii partidului — un salt perpetuu, un exerciţiu social cotidian, semn că vremile se află definitiv sub cîrma sa — omul constructor.

Şi pentru aceasta, luînd coordonatele acestui august al roadelor, va trebui, din nou, să pornim de la timpul-om. Mîndria lui o poartă chipul lui, o poartă haina lui, o poartă casa lui. E acelaşi om care schimbă salopeta diurnă pentru haina de gală cu care intră la concertul de la Ateneu. E acelaşi om care, în ţinută sportivă, calcă pe nisipul de aur al plajei de la Mamaia sau Eforie, deschizînd uşile caselor lui de acolo cu firescul unui obişnuit locatar. Este acelaşi om care, urcînd pe schelele noilor blocuri din Drumul Taberei, de la Cluj, Iaşi sau Suceava, te invită, peste mai puţin de o lună, să-i fii oaspete în apartamentul modern. Harnic, dinamic, cu gustul actului creator, pe care-l săvîrşeşte echilibrat şi lucid, animat de spiritul competiţiei, de dorinţa continuei perfecţiuni, acest om e, totuşi, un modest, deşi cu o precisă conştiinţă a valorii şi meritelor; şi de aceea, respectuos faţă de toate valorile, deschis dialogului între ele, el e dispus să recepteze atent şi rapid tot ceea ce este, cu adevărat, bun de civilizaţie şi cultură, indiferent de unde-ar veni.

Este omul de la noi — omul românesc dintotdeauna — astăzi eliberat, ridicat la o nouă conştiinţă de sine, ridicat la perspectiva nouă a erei, deci a istoriei.

În marea demonstraţie a lui August, acest om defilează prin faţa operei sale. El se opreşte, o clipă — o clipă sărbătorească — în faţa operei, luîndu-i măsura, stabilindu-i viitoarele creşteri.

August 23.

Opera şi autorul, România şi oamenii ei, stau faţă-n faţă, la fel de tineri, felicitîndu-se reciproc.

Tinereţea cîntă tinereţea.

Constelaţiile Hunedoarei

furnalul 5 de către prim-furnalistul Stănescu Grigore este primită de fostul său coleg de şcoală profesională — oţelarul Prodan Ion. Dialogul acesta între cei doi foşti colegi şi buni prieteni continuă în fiecare schimb sub semnul unei rodnice colaborări. Niciodată Prodan n-a avut să-i reproşeze ceva lui Stănescu cu privire la calitatea fontei trimise, după cum colegii lor de la laminoare sînt întotdeauna mulţumiţi de oţelul realizat prin colaborarea Stănescu — Prodan.

În timp ce asistam la încărcarea unui cuptor, la cîţiva metri de noi, se executau operaţiile de turnare a oţelului în lingouri. Alături de Prodan era un tînăr oţelar care părea a măsura şi cîntări din priviri tot ce se petrecea în jur. Aflăm că este Georgescu Ilie, cel care de curînd a propus într-o adunare U.T.C. să se urmărească cu mai multă exigenţă economiile la materialele auxiliare preparării oţelului: aluminiu, minereu de fier, span etc. Atenţi la elaborarea fiecărei şarje, Georgescu şi tovarăşii săi de muncă au făcut de cîtăva vreme ca pe tabelele contabililor săgeţile desenate cu creion roşu să coboare continuu la capitolul „Consumuri specifice".

Între timp, soarele şi-a terminat schimbul de zi pe meridiancle noastre şi a dispărut la zenit. Combinatul însă continuă să lucreze. „Aici, majoritatea secţiilor sînt „secţii cu foc — ne spune inginerul Lăscuţoiu Virgil, (un tînăr cu înfăţişare de adolescent căruia cu greu îi dai cei 26 de ani pe care îi are) — fiind locuri în care focul nu se stinge niciodată, asemenea incandescenţei soarelui". Ing. Lăscuţoiu, şeful adjunct al laminoarelor, ne conduce spre halele imense în care metalul încins trece în fulgerări meteorice printre rolele puternice, transformîndu-se în ţevi sau sîrmă. Şi aici, ca peste tot în combinat, întîlnim chipuri tinere. Suciu Ştefan se numără şi el printre aceştia. În 1965 a fost unul din cei 711 tineri din combinat care au primit insigna de fruntaş în întrecerea socialistă, iar în anul acesta a figurat în fiecare lună printre evidenţiaţii în producţie de la laminoare. Sînt amănunte pe care ni le dă ghidul nostru prin uzină, căci Suciu ca şi tovarăşii săi Stănescu Florea, Brăneţ Ioan sau Avaşiloaie Nicolae se află în plină activitate, la posturi cheie ale laminorului, unde ochiul şi atenţia lor au fost în întregime împrumutate mecanismelor.

E din nou noapte. Hunedoara, oraşul combinatului, rămîne însă veşnic luminată de sorii furnalelor şi cuptoarelor. Eternul ciclu solar al Hunedoarei continuă.

Raport de întrecere

„Raportul de întrecere" al cuptorului nr. 4 îl dau topitorii Ion Bordei şi Vasile Bădoiu: 3 500 tone. „La zi" — 1 400 tone peste plan.

Reporterul e nevoit să constate, la sfîrşitul acestui interviu ad-hoc, că toţi interlocutorii săi sînt tineri.

— Oamenii cu experienţă — precizează şeful secţiei — sînt acum la Galaţi. E nevoie acolo de ei. Aici avem tradiţie...

În ce constă, de fapt, tradiţia Oţelului roşu? Înainte de toate în creşterea oamenilor. Altă uzină ar fi dat poate din umeri dacă cineva i-ar fi cerut cei mai buni oţelari, pentru a lucra în altă parte. Aici s-a gîndit altfel. „Şi oţelul nostru şi al Galaţiului are aceeaşi destinaţie: să fie pilon la temelia înfloririi şi dezvoltării economiei noastre. Dar cît producem noi şi cît va produce gigantul dunărean? Meşterii noştri să meargă acolo unde e mai mare nevoie de ei".

Meşterii au plecat şi locul lor a fost luat de cei mai tineri oţelari. Dar nu de oricine şi oricum. S-au deschis mai întîi porţile unei adevărate competiţii spre măiestrie. Conducerea uzinei a organizat, pentru creşterea nivelului profesional al muncitorilor, peste 60 de cursuri de ridicare a calificării. În iunie, după muncă migăloasă, care a cerut mari eforturi atît din partea inginerilor şi cît şi a tinerilor, s-au încheiat cursurile de ridicare a calificării. Fiecare om a lucrat, cum se exprimă cineva plastic, în două schimburi: un schimb pe platforma oţelăriei şi altul pe „platforma învăţăturii". 1 226 muncitori şi-au perfecţionat timp de 6 luni cunoştinţele de specialitate. Iar în luna iulie — adică exact la o lună după ce „platforma învăţăturii" şi-a trimis „absolvenţii" la lucru — uzina a înregistrat cele mai bune rezultate în producţie pe acest an: 6 000 tone oţel peste plan! Blazonul de aur al oţelului este, cum se spune aici, învăţătura.

DE PESTE HOTARE

VIZITA ÎN DANEMARCA A PREŞEDINTELUI CONSILIULUI DE MINIŞTRI ION GHEORGHE MAURER

(Urmare din pag. I-a)

siliului de Miniştri, Ion Gheorghe Maurer, şi a ministrului afacerilor externe, Corneliu Mănescu, primarul oraşului Roedovre, Gustav Jensen, a oferit un dejun care s-a desfăşurat într-o atmosferă cordială.

Au participat ministrul afacerilor externe al Danemarcei, Per Haekkerup, persoanele oficiale daneze care însoţesc oaspeţii români, membri ai Consiliului Municipal din Roedovre.

Exprimîndu-şi profunda satisfacţie pentru vizita premierului român, primarul Gustav Jensen a relevat în toastul său etapele dezvoltării oraşului Roedovre şi soluţiile adoptate de municipalitate în problemele ridicate de evoluţia oraşului.

Mulţumind călduros pentru primirea cordială rezervată oaspeţilor români, pentru preţuirea acordată de gazde ţării noastre, ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu a apreciat valoarea arhitectonică şi caracterul utilitar al noilor construcţii daneze, spunînd în continuare :

Îngăduiţi-mi să amintesc aici că şi oraşele ţării noastre cunosc o rodnică activitate urbanistică şi că, la fel ca şi în alte domenii, există în arhitectură şi urbanistică un cîmp larg pentru colaborarea româno-daneză, din care ambele părţi au de cîştigat.

Vizita în oraşul dv. — a spus în continuare vorbitorul — are loc după primele convorbiri pe care delegaţia noastră le-a avut cu guvernul danez, după vizite interesante şi plăcute pe care le-am făcut în capitala ţării dv., ca şi în cîteva oraşe şi sate, la întreprinderi industriale, ferme, muzee şi monumente artistice. Permiteţi-mi să mărturisesc că primirea cordială care ni s-a făcut pretutindeni, prietenia pe care am constatat-o faţă de poporul român — şi care corespunde prieteniei şi preţuirii de care se bucură în România poporul danez — ne-au impresionat profund.

Sentimentele de stimă şi prietenie care unesc popoarele noastre ca şi discuţiile cu guvernul dv., caracterizate prin sinceritate şi dorinţa reciprocă de a dezvolta legăturile dintre cele două ţări, vor constitui, credem, o contribuţie la progresul cooperării româno-daneze şi, în acelaşi timp, la cauza păcii şi înţelegerii între popoare.

În cursul vizitei de joi dimineaţa, oaspeţii români au fost însoţiţi de Hans S. Moeller, ambasador, şeful protocolului din Ministerul Afacerilor Externe, Henrik Baron de Zytphen Adeler, ambasadorul Danemarcei la Bucureşti, precum şi de Petru Manu, ambasadorul României la Copenhaga.

Seara, preşedintele Consiliului de Miniştri, Ion Gheorghe Maurer a participat la un dineu oferit de primul ministru al Danemarcei, Jens Otto Krag, la reşedinţa particulară a acestuia. Ministrul afacerilor externe Corneliu Mănescu — a participat la un dineu la reşedinţa particulară a ministrului afacerilor externe, Per Haekkerup.

Delegaţia M. A. N. a sosit la Volgograd

VOLGOGRAD 18. — Trimisul special Agerpres, Florea Ţuiu, transmite : În ultima zi a şederii sale în R.S.S. Azerbaidjană, delegaţia Marii Adunări Naţionale a Republicii Socialiste România, condusă de tov. Gheorghe Necula, vicepreşedinte al Marii Adunări Naţionale, a vizitat Muzeul de istorie a Azerbaidjanului, în care sînt expuse documente materiale şi scrise care confirmă existenţa omului pe teritoriul acestei republici sovietice din cele mai vechi timpuri, înfăţişează etapele de dezvoltare a societăţii şi tradiţiile revoluţionare ale oamenilor muncii din Azerbaidjan.

Oaspeţii au vizitat apoi un sovhoz din apropierea oraşului Baku.

Seara, membrii delegaţiei au sosit la Volgograd, unde au fost întîmpinaţi de A. A. Şitov, prim-secretar al Comitetului orăşenesc Volgograd al P.C.U.S., V. Borodin, preşedintele Comitetului Executiv al Sovietului regional Volgograd, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., M. Zolotariov, vicepreşedinte al Comitetului Executiv al Sovietului orăşenesc Volgograd.

POZIŢIA „CELOR 5"

Reuniunea de la Bogota a fost numită „Mica conferinţă la nivel înalt" a O.S.A. Chiar de aci reiese limpede unul din obiectivele urmărite prin tratativele care au durat cîteva zile între preşedinţii Columbiei, Venezuelei, Republicii Chile şi reprezentanţii personali ai şefilor de stat din Ecuador şi Peru. Ar fi vorba de o conferinţă de anticipare a unei reuniuni mai largi care să dezbată în întreaga componenţă a O.S.A. problemele importante ale Americii Latine.

Conferinţa „celor cinci" s-a terminat prin adoptarea unei declaraţii. Ziarele latino-americane au publicat de asemenea declaraţiile făcute de participanţii la conferinţă. Putem desprinde de aci cele două capitole importante care au stat în atenţia conferinţei de la Bogota : problemele politice şi cele economice ale continentului latino-american.

Cele cinci ţări n-au putut ocoli o problemă atît de presantă ca cea a loviturilor de stat militare care au avut loc în ultima vreme în America Latină. Numai că în acest domeniu părerile sînt divergente. Unele din ţările reprezentate nu sînt în postura de a putea dezavua loviturile de stat ale juntelor militare. De aceea, chestiunea nu a fost oglindită în declaraţia finală. Totuşi, problema ca atare există. Dovada : în cursul unei adunări populare care a avut loc la Bogota şi în cursul căreia au luat cuvîntul toţi şefii delegaţiilor la conferinţă, preşedintele Republicii Chile, Eduardo Frei, a ţinut să sublinieze : „În Chile noi condamnăm ura şi violenţa. Noi dorim o societate umană şi morală, în sînul căreia fiecare să aibă întîietatea corespunzătoare".

Dar problemele economice au fost, fără îndoială, în centrul atenţiei. Poziţia „celor cinci" hotărîrile luate la Bogota sînt apreciate de către comentatori ca o exprimare directă a voinţei ţărilor participante de a putea să-şi consolideze economia pe baza unor relaţii independente. Lucrurile ar putea fi de asemenea considerate ca un avertisment dat Statelor Unite în legătură cu intervenţia sa în viaţa ţărilor latino-americane. În esenţă, prevederile acestei părţi a declaraţiei se referă la următoarele probleme : ajutorul acordat de o ţară sau de un organism să nu fie însoţit de condiţii excesive. Ţara care primeşte un ajutor financiar, subliniază declaraţia, nu trebuie să fie obligată să cumpere mărfuri din ţara care furnizează ajutorul sau să utilizeze navele acesteia pentru transportarea mărfurilor achiziţionate. Aci, mişcarea de şah la adresa politicii economice nord-americane este mai mult decît evidentă. Ţările latino-americane resping implicit obligaţiile pe care le impun S.U.A. în cadrul acordurilor de „ajutor" acordate statelor latino-americane.

Declaraţia adoptată la Bogota conţine, de asemenea, o serie de prevederi în legătură cu problemele economice latino-americane, mai precis, este vorba în actuala etapă de o apropiere între asociaţia latino-americană a comerţului liber şi ţările Americii centrale.

Bineînţeles, se fac referiri şi la programul „Alianţa pentru progres". Limbajul este destul de moderat, recomandindu-se o „accelerare a programelor", dar în cursul conferinţei observatorii au subliniat că ţările reprezentate nu pot ignora faptul că „aceasta este o organizaţie cu totul ineficace şi un instrument politic în mîinile guvernului S.U.A.".

Actul următor îl va reprezenta, se pare, o conferinţă la nivel înalt a ţărilor latino-americane. Ea ar urma să fie consacrată problemelor dezvoltării economice şi politice a ţărilor din această parte a lumii. De pe acum este însă evident că diplomaţia S.U.A. caută să nu se găsească „în defensivă" la această reuniune. Orientarea Washingtonului se încadrează însă, în tipare învechite, în formule politice ce dovedesc ignorarea voinţei popoarelor latino-americane.

P. NICOARĂ

Manifestări consacrate zilei de 23 August

● *MOSCOVA — Joi au început la Moscova „Zilele culturii româneşti", organizate cu prilejul celei de-a 22-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist. Începutul acestei manifestări a fost marcat de vernisajul expoziţiei de artă plastică românească din prima jumătate a secolului al XX-lea, deschisă la Muzeul de arte plastice „Puşkin". Expoziţia, organizată de Comitetul de Stat pentru Cultură şi Artă din Republica Socialistă România, împreună cu Ministerul Culturii al U.R.S.S., a fost deschisă de G. I. Vladîkin, adjunct al ministrului culturii al U.R.S.S.*

Cu acest prilej Teodor Marinescu, ambasadorul Republicii Socialiste România în U.R.S.S., a oferit un cocteil la care au participat G. I. Vladîkin şi I. I. Ţvetkov, adjuncţi ai ministrului culturii al U.R.S.S., L. F. Iliciov, adjunct al ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., funcţionari superiori din Ministerul Culturii şi din alte instituţii culturale, membri ai conducerii Asociaţiei de prietenie sovieto-române, oameni de cultură şi artă, ziarişti.

Cocteilul a fost urmat de o gală de filme despre opera pictorului Grigorescu şi despre creaţia folclorică românească.

★

În aceeaşi zi, la Casa prieteniei popoarelor s-a deschis o expoziţie de fotografii româneşti intitulată „Construcţia socialismului în România", organizată de Asociaţia de prietenie sovieto-română şi de Casa prieteniei popoarelor.

● PHENIAN — În cinstea celei de-a XXII-a aniversări a eliberării României, la gospodăria agricolă „Sambong" din provincia Pyongan de Sud din R. P. D. Coreeană a avut loc la 18 august un miting consacrat prieteniei coreeano-române. La miting au participat conducători ai organelor locale de partid şi de stat. Au fost prezenţi, de asemenea, Nicolae Popa, ambasadorul României în R. P. D. Coreeană, şi membri ai ambasadei române.

Au luat cuvîntul Kim Neung Won, preşedintele comitetului de conducere al cooperativei şi ambasadorul Nicolae Popa.

În încheiere a fost prezentat un program artistic

● VIENA — Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a zilei de 23 August, ambasadorul României la Viena, Gheorghe Pele, a oferit la sediul ambasadei o gală de filme, urmată de un cocteil. Au fost prezentate filmele „Construim" şi „Voroneţ".

Au participat funcţionari superiori din ministerele şi instituţiile centrale ale Austriei, oameni de cultură şi artă, corespondenţi de presă acreditaţi la Viena şi ziarişti austrieci, precum şi membri ai corpului diplomatic. Filmele prezentate s-au bucurat de succes.

● BERNA — Cu prilejul celei de-a XXII-a aniversări a Zilei de 23 August, Ambasada română din Berna a organizat o gală de filme, la care au fost prezentate filmul artistic „Duminică la ora 6" şi documentarul „Cartiere noi în Bucureşti".

Au participat reprezentanţi ai autorităţilor federale elveţiene, membri ai corpului diplomatic, personalităţi culturale şi ştiinţifice, ziarişti.

Fotografii transmise de „Lunar Orbiter"

PASADENA 18 (Agerpres). — Nava spaţială „Lunar Orbiter" a fotografiat joi partea vizibilă a Lunii transmţînd în cursul serii prima serie de fotografii pe Pămînt. În timpul celei de-a 26-a rotaţii pe orbita lunară, răspunzînd comenzii de pe Pămînt, uşa de protecţie s-a ridicat lăsînd un cîmp larg obiectivelor fotografice. Ele s-au declanşat în momentul în care nava înainta cu o viteză de 6 400 km pe oră la o înălţime de 214 km de suprafaţa Lunii. Au fost luate numeroase fotografii în regiunea denumită Marea Smythii, insuficient cunoscută prin cercetările telescopice. Apoi, nava şi-a continuat rotaţia trecînd în partea invizibilă a Lunii, în care timp s-a desfăşurat prelucrarea automată a filmului.

La ora 19,34 G.M.T., a început transmisia pe Pămînt a fotografiilor. În acelaşi timp ele erau transmise pe canalele de televiziune şi proiectate pe micile ecrane din S.U.A.

Primele fotografii nu sînt prea clare, dar se crede că ele vor fi îmbunătăţite, prin prelucrare în laboratoare. Imaginile prezintă un teren plat punctat de mici cratere. Fotografiile sînt transmise pe Pămînt pe porţiuni, urmînd ca ulterior aceste fragmente să fie unite pentru a oferi o perspectivă mai amplă asupra regiunii fotografiate.

Demonstraţie la Roma

ITALIA. — Recent, la Roma a avut loc o demonstraţie împotriva politicii americane în Vietnam

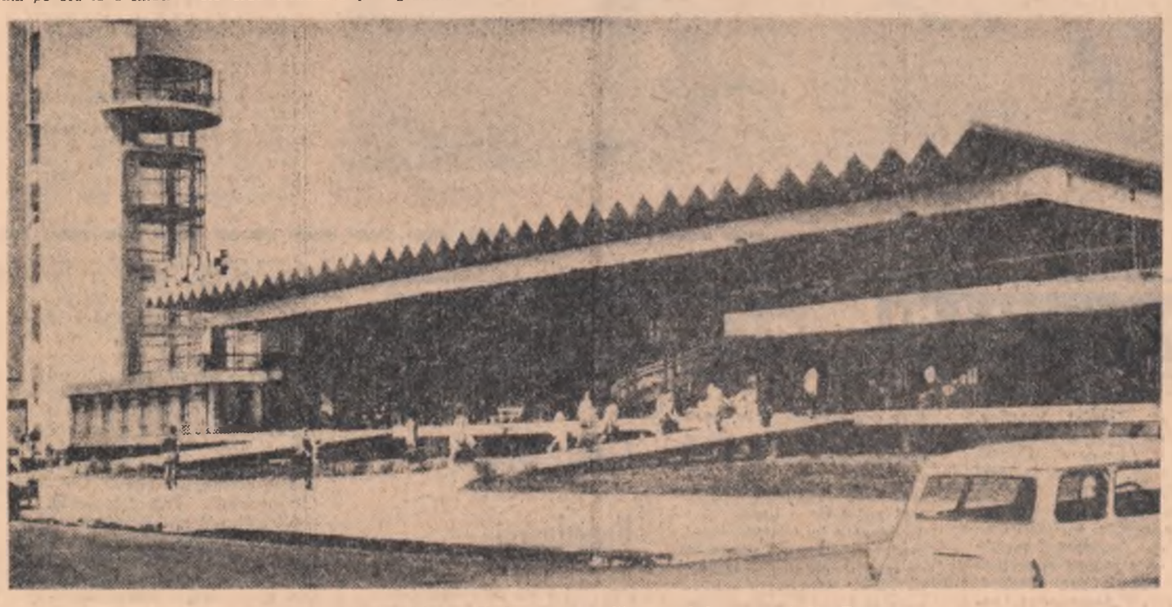

R. P. BULGARIA. — Vedere generală a noului aeroport din Burgas

Pe urmele lui... Monte Cristo

Furtuna violentă care a bîntuit în ultimele zile în golful Marsiliei a împiedicat întoarcerea unui grup de 20 de excursionişti din mica insulă Chateau D'If, fosta „închisoare" a contelui de Monte Cristo, celebrul personaj al lui Dumas. Cei 20 de „prizonieri" au fost „eliberaţi" după o zi şi o noapte petrecute în celula Omului cu mască de fier şi a contelui de Monte Cristo. Excursioniştii s-au întors la Marsilia după o noapte memorabilă şi cam... răcoroasă.

Recalificare

Meseria pare rentabilă. La Bangkok uniforma de poliţist forţează multe uşi şi obiceiurile străvechi denumite cu asprime mită sînt respectate de cei care cunosc năravurile deţinătorilor de funcţii publice. Domnii poliţişti sînt invidiaţi pentru traiul lor liniştit şi pentru bănişorii frumoşi care le intră prin buzunare. Dar vremurile tihnite încep să apună. Pe frunţile poliţiştilor grijile sapă neîndurătoare riduri. Epoca fericită cînd dumnealor dădeau buzna prin casele oamenilor sau percheziţionau cu îndemînare magazine şi depozite va aparţine, curînd, trecutului. S-a întîmplat vreo minune ? Bacşişul în versiunea lui tailandeză este abolit definitiv ? Nici vorbă...

Toate obiceiurile consacrate rămîn aşa precum au fost. Numai poliţiştii sînt în... aer. Exact ! Dornic să-şi americanizeze poliţia, guvernul tailandez a decis să achiziţioneze mijloace moderne de acţiune : elicoptere, avioane, materiale de telecomunicaţii. Din apărători tereşti ai „ordinei", poliţiştii se văd, dintr-odată, chemaţi să-şi facă meseria prin înalturi. Din mînuitori de bastoane se transformă în... navigatori prin oceanele cerului. Celor care învaţă pilotajul li se oferă chiar „stimulente" sub formă de grade. Totuşi domnii poliţişti sînt nemulţumiţi din cel puţin două motive :

a) mutîndu-se prin cer, pierd rentabilele afaceri de pe pămînt ;

b) în loc să facă „ordine" în lumea interlopă a oraşelor sînt puşi să participe, în junglă, la operaţiunile de reprimare a forţelor patriotice care activează în nord-estul Tailandei. Or, meseria de poliţist-pilot devine mult prea riscantă.

Autorităţile de la Bangkok se găsesc în dilemă. Recalificarea poliţiştilor se anunţă mai incomodă decît au crezut inspiratorii ei.

M. RAMURĂ

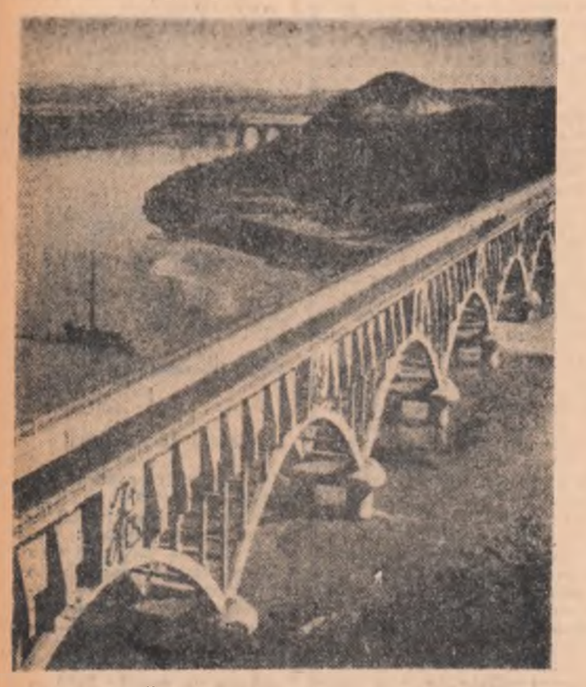

R. P. CHINEZĂ. — Apeductul Chuchin aparţinînd noii reţele de irigaţii Shaoshan care traversează rîul Lienshui

Nelinişte în „paradisul turistic"

La începutul acestei săptămîni, un val de greve a paralizat aproape total activitatea turistică, în plin sezon, pe insulele Bahama socotite drept un „paradis turistic". Remarcînd că greva aceasta este cea mai largă din cîte au fost cunoscute în Bahama pînă acum, corespondenţii de presă subliniază că mobilurile ei nu trebuie căutate doar în revendicări economice ci, mai ales, într-o sferă de probleme de natură politică.

Insulele Bahama din Marea Caraibilor alcătuiesc una din coloniile britanice din Indiile occidentale. Arhipelagul e format din 29 de insule mari şi o sumedenie de stînci şi recife presărate între coastele Floridei şi insula Haiti, pe o distanţă de peste 1 000 de kilometri. Numai 20 din aceste insule sînt locuite, cele mai importante fiind New Providence, Andras, Great Bahama, Abaco. Pe New Providence se află capitala arhipelagului, Nassau, centru economic şi administrativ.

După ce au fost descoperite de Columb, insulele Bahama s-au aflat timp de un secol şi jumătate sub dominaţia spaniolă. În 1783, ele au ajuns sub stăpînirea coroanei britanice. În momentul de faţă populaţia coloniei este de 120 000 de oameni dintre care 95 la sută sînt negri, descendenţi ai sclavilor africani aduşi aici în secolul al XVII-lea pentru a muncii pe plantaţii.

Arhipelagul are un specific agrar. O mare parte a populaţiei prestează servicii turiştilor. Veniturile de pe urma turismului, în această regiune cu excepţionale frumuseţi naturale, se ridică anual la aproape 100 000 000 dolari.

Coloniştii îşi apără cu îndîrjire privilegiile economice şi politice. Bahama se numără printre puţinele teritorii britanice unde nu existau impozite directe. Încercarea făcută în 1956 de a introduce impozitul pe venit, care ar fi micşorat veniturile societăţilor britanice în folosul bugetului social al Arhipelagului, s-a soldat cu destituirea guvernatorului, lordul Ranfurly. După cum a precizat Ranfurly — care nu putea în nici un caz să fie suspectat de... antipatie pentru britanici, „populaţia de culoare suportă întreaga povară a impozitelor pe alimente şi îmbrăcăminte, pe obiecte de uz cotidian". Majoritatea negrilor din Nassau sînt nevoiţi să se adăposteasc în cocioabe mizerabile.

Coloniştii britanici — minoritate infimă, (5 la sută din populaţie) domină şi în viaţa politică. Puterea executivă aparţine guvernului numit de Londra, investit cu largi prerogative.

Dreptul de vot pentru Adunarea reprezentativă este limitat printr-un cens de avere, ceea ce exclude aproape total populaţia de culoare. Numai persoanele cu o avere de 600 lire pe an au dreptul să fie alese în Adunare. Nu este, deci, de mirare că printre cei 20 de membri ai acestui for legislativ nu există nici un negru.

Populaţia de culoare duce o luptă mereu mai fermă şi mai organizată pentru cucerirea drepturilor vitale, împotriva rînduielilor colonialiste. În ultimii doi ani au avut loc peste 30 de demonstraţii de protest şi greve.

Ultima acţiune de mare amploare a început la sfîrşitul săptămînii trecute, cînd au declarat grevă şoferii de taximetre din Nassau. Federaţia Muncii din insule a chemat personalul hotelurilor să-i sprijine pe greviştii. După 48 de ore au declarat grevă brutarii, electricienii, instalatorii, muncitorii constructori, muncitorii de pe aerodroame, docherii. A fost paralizată întreaga reţea de afaceri şi turistică. Hotelurile şi majoritatea magazinelor s-au închis.

Greva şoferilor a avut ca obiect declarat protestul împotriva hotărîrii agenţiilor de turism de a micşora parcul de taximetre şi a-l lărgi pe cel de autobuze. Acest simplu fapt n-ar fi fost, desigur, în măsură să ridice la luptă întreaga populaţie de culoare. Dar el a constituit scînteia care a provocat o explozie de nemulţumire. „Cauza tulburărilor, scrie într-o corespondenţă NEUE ZÜRCHER ZEITUNG, o constituie nemulţumirea populaţiei de culoare faţă de actualul mod de guvernare... Populaţia de culoare a înţeles de mult că minoritatea engleză se bucură de o influenţă disproporţionat de mare în organele legislative. Negrii sînt profund nemulţumiţi de discriminări şi nu vor să se mai împace cu ele".

Acesta este sensul grevei din Bahama.

EM. RUCĂR

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 17.60.10. Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".